

Vocale verleiding Toonkunst

Er zijn seizoenen dat bepaalde muziekstukken als een lopend vuurtje van het ene naar het andere oratoriumkoor in de regio gaan. Dit jaar is het de 'Carmina Burana'. In Heiloo deed het Oratoriumkoor het met twee piano's en slagwerk. Het Alkmaarse Toonkunstkoor mocht profiteren van het veelomvattende klankpalet van het symfonieorkest. En eerlijk is eerlijk: dat maakte de uitvoering niet alleen aantrekkelijker, maar ook een stuk imposanter. De pakweg vier seconden nagalm van de Grote Sint Laurenskerk stelde Marcel Joosen voor andere problemen, waar de ervaren dirigent overigens prima oplossingen voor had. Joosen wist vooral de latente schoonheid van Carl Orff's 'Carmina' los te weken van de verleidelijke bombastiek en deed dat op even liefdevolle als compacte wijze. Want de kerkruimte leende zich duidelijk niet voor de extraverte tutti's. Het publiek op de bijgezette stoelen helemaal achterin moet een soort stofwolk van ondefinieerbaar geluid waargenomen hebben.

Klassiek

Alkmaar, Grote Kerk, Toonkunstkoor Alkmaar met Carmina Burana (Orff) en Te Deum (Dvůrak). Algehele leiding: Marcel Joosen. Solisten: Aliya Akhmadeeva (sopraan), Joaquin Asiain (tenor) en Pieter Hendriks (bas). Orkest: Philharmonia Amsterdam en Annelies Komen op piano. Vrijdag.

De melodische en ritmische aspecten van Orff boden het Toonkunstkoor een evenredige uitdaging. Ieder individueel koorlid zong deze met zichtbare betrokkenheid. Dat maakte de optelsom voor deze Carmina Burana meer dan alleen de collectiviteit. Ook de afzonderlijke stemgroepen trokken de aandacht: de sopranen met een fruitig meisjesachtig timbre als de muziek om verleiding vraagt. En het dertigtal mannenstemmen dat een prachtige prestatie leverde 'in de kroeg' van de Carmina. Met voortreffelijke dictie, ritmisch verzorgd en niet onbelangrijk: met humor. Een ideale wederzijdse verleiding tussen de stemgroepen.

Bariton Pieter Hendriks zong sta-

biel en veelomvattend, terwijl zijn collega, de Spaanse tenor Joaquín Asiain, als een in het nauw gedreven toreador met allerhande mimiek zijn gebrek aan volume probeerde te compenseren. Het was lastig schakelen van zoveel extraverte muziekdrang naar de toch subtiele Slavische schoonheid van het 'Te Deum' van Dvorák. De paukenist van het voortreffelijk begeleidende Philharmonia Amsterdam waande zich nog bij Orff, zo woest ging hij te keer. Maar de kleur veranderde, met voortreffelijk koper, van ongepaste toeters en bellen naar een meer dan feestelijk slot van dit concert.

Jos Ruiters